

YEDIOT AHARONOT

October 26th, 1999

**אמש
במוסיקה**

האור שבקצה המנהרה

קונצרט פתיחת העונה של תזמורת ראשון-לציון. היכל התרבות החדש בראשון. המנצח: מנדי רודן.

עומד לו אורי קם, ישראלי צעיר בן 24, ומנגן בכגרות מדהימה את הקונצ'רטו הנהדר לוויולה של ברטוק. אני יושב ולא מאמין: הכרטוק שלו הופך לשיר הלל לפיוט לעידון. לאמירה אישית. נפלא.

הכישרון פשוט נזול לו מהאוזניים. זה לא רק הווירטואוזיות, אלא החום שלו בנגינה. ולו בעבור הגילוי הצעיר הזה, היה כדאי כל הקונצרט. ואכן אורי היה אמש האור בקצה המנהרה.

המנהרה האפלה היתה ברמות התוכנית האימה של הקונצרט. לא היה דבק בין יצירה ליצירה. מה קרה למנצח מנדי רודן, אשף בבניית תוכניות, שהציג תוכנית בנאלית שכזאת. מי צריך את הפרודיה הלא-מוצלחת על האוונגרד במוסיקה של בן-ציון אורגד ("למעמקים"). חבל על הזמן.

ולמרות זאת, רודן החזיר לתזמורת ראשון את הצליל האבוד שלה. בפרק השני של צ'ייקובסקי (הסימפוניה מס' 5), זרחה לפתע צליל תזמורתי זוהר. מגובש. פתאום כבר לא שומעים כל קבוצת כלים בנפרד. יש תזמורת.

זכתה ראשון ויש לה היכל תרבות חדש - גם מקסים וגם עם אקוסטיקה מעולה. אם רודן יפסיק לשלב שטויות ופרודיות בתוכניות שלו, כדאי יהיה אפילו לתל-אביבים המפונקים להתחיל להתרגל לעובדה שכדאי לנסוע לראשון.

יש את מי לשמוע, ויש גם מקום חדש כרי ליהנות מכל צליל.

חנוך רון

Translation:

THE LIGHT AT THE END OF THE TUNNEL

Ori Kam, a young 24-year-old Israeli, stands on stage and with astounding maturity plays Bartók's wonderful viola concerto. I sit in disbelief: his Bartók transforms into a hymn to poetics and refinement. Wonderful.

Talent simply flows from his ears. It's not just virtuosity, but the warmth of his playing. If only for this young discovery, the concert was worthwhile, and indeed, Ori was the light at the end of the tunnel.

CHANOCH RON